

tonnetjes van *Attelabus nitens* Scop. op een eik. Dit betrof echter geen Amer. eik, maar een bastaard van *Q. ilex* × *pedunculata*, daardoor enigszins wintergroen. De eik heeft als synoniem de naam *Q. pseudoturneri*.

Naar ik hoop zal ondanks het ontmoedigend relaas over de laatste jaren toch de aandacht der waarnemers op de Amer. eik gevestigd blijven.

Nadat bovenstaand artikel reeds gezet was, ontving ik van de heer L. H. v a n B e r k een rups van *Orthosia incerta* Hufn., die eind Mei van dit jaar op de Am. eik in het Kon. Park van Het Loo werd gevonden.

Amerongen, Rusthuis „Charlois”, April 1948.

Bestrijding van schimmel bij kweken

door

B. J. LEMPKE.

Bij het kweken van larven in een afgesloten ruimte treedt dikwijls schimmel op, vooral, wanneer de dieren in bloemen of opgerolde bladeren leven, zoals dat bijv. bij *Microlepidoptera* zo dikwijls het geval is. En wie voor erfelijkheidsonderzoekingen en dergelijke grote aantallen rupsen in een betrekkelijk kleine ruimte moet kweken en geen gelegenheid heeft de verblijven der dieren dagelijks grondig te reinigen, heeft al spoedig te kampen met de vorming van schimmel op de excrementen met alle daaraan verbonden risico's.

Ik vestig daarom de aandacht op een artikel, dat voor vele insectenkwekers van belang is, nl. : R. L. S. F o r d, The use of common salt for keeping down vegetable and other moulds during breeding experiments, 1947, Proc. R. ent. Soc. Lond. (A) 22 : 86—88. De kweekmethode van de schrijver (een bekend *Microlepidopteroloog*) bestaat hierin, dat de bladeren of bloemen, die de rupsen bevatten, in een tamelijk wijde, lage, o n g e g l a z u u r d e pot (zeer geschikt zijn de door bloemkwekers gebruikte zaaipannen) op een laagje gesteriliseerd zand gelegd worden. De pot wordt met een glazen plaat afgesloten. Ter bestrijding van de anders onvermijdelijk optredende schimmel werd nu een keukenzoutoplossing gebruikt. Bij proefnemingen bleek een oplossing van 3% het beste resultaat op te leveren : 75—90% der rupsen leverde de imago, terwijl dit percentage bij de niet behandelde controlepotten slechts hoogstens 25 was. Een sterkere zoutoplossing deed de mortaliteit weer snel stijgen.

Ik zag einde Maart 1948 deze desinfectie-methode in toepassing bij Dr H. B. D. K e t t l e w e l l te Cranleigh in Surrey. Deze kweekte toen een twee duizend rupsen van *Panaxia dominula* L. ter voortzetting van zijn genetische onderzoekingen met deze soort. De dieren werden gekweekt in houten vaten, die van boven door doek afgesloten waren. In elk vat zaten er een groot aantal. Daar de dokter een drukke praktijk had en slechts zeer weinig tijd aan de kweken kon besteden, ging hij als volgt te werk. De voedselplant stond in een wijdhalzige fles in het midden van het vaatje. Het was „comfrey”, de hoofdvoedselplant in Engeland. Pas later kwam ik er achter, dat dit een smeerwortel (*Symphytum*) was. De plant was minder grof dan onze vorm en had mooie helderblauwe bloemen, zodat ik haar niet goed thuis kon brengen.

De takken met rupsen werden snel weggeknipt en ter zijde gelegd in het vat, het restant van de plant uit de fles genomen (en later weer in de tuin uitgeplant), de hele bodem werd met behulp van een plantenspuitje flink nat gespoten met de oplossing van keukenzout in water, een nieuwe plant van het kweekbed in de fles, doek er over, vastgebonden, en

het volgende vat kwam aan de beurt. Het ging werkelijk verbluffend snel. Van opruimen van excrementen en zorgvuldig schoonmaken geen sprake. En de resultaten : voortreffelijk. Ik kan dan ook ieder, die met schimmel bij zijn kweken te kampen heeft, of die, zoals Dr K e t t l e w e l l, veel wil kweken zonder er veel tijd aan te besteden, aanraden een proef met deze methode te nemen.

Ik mag er nog wel bij vertellen, dat de dokter me een beetje uitlachte, toen ik hem zei, dat *dominula* in Nederland een grote zeldzaamheid is. Hij achtte dit in verband met de levenswijze van de vlinder eigenlijk een onmogelijkheid. De imago toch is een kolonievormer, die zelden of nooit buiten het vaak beperkte vliegterrein komt. Bovendien legt het ♀ het grootste deel van haar eieren reeds de eerste dag nog voor ze gevlogen heeft, waardoor het dier op de vliegplaats altijd een gewone verschijning is.

Op de toch al magere lijst van vindplaatsen, die ik in 1938 in de Catalogus kon publiceren (Tijdschr. voor Ent. 81 : 282), heb ik nog maar zeer weinig aanvullingen. Het beste is in het voorjaar te kijken naar aan-gevreten bladeren van de smeewortelrozetten (tenminste in Engeland!). De rupsen zitten overdag aan de onderzijde of onder een naburige plant verborgen. Het zou in elk geval de moeite waard zijn er in het Zuiden van het land eens op te letten.

Amsterdam-Z. 2. Oude IJselstraat 12III, Juni 1948.

De werkzaamheden van de Internationale Commissie voor de Zoölogische Nomenclatuur van 1 Januari 1946 tot en met 27 Juli 1948

door

H. BOSCHMA.

Dit artikel is het vervolg van hetgeen verschenen is in Entomologische Berichten, deel XII, 15 Aug. 1946, p. 40—51. Dat de periode over welke dit artikel handelt eindigt met den willekeurig lijkenden datum 27 Juli 1948 hangt samen met het feit dat op genoemden datum de voorstellen van de Internationale Commissie voor de Zoölogische Nomenclatuur op de laatste algemeene vergadering van het XIIIe Internationale Zoölogen Congres te Parijs werden aangenomen en deze mitsdien van dien datum af als besluiten geldigheid hebben verkregen. Het is nu alleszins wensche-lijk om de toen genomen besluiten zoo spoedig mogelijk bekendheid te geven en niet hiermede te wachten tot het einde van het kalenderjaar.

In de volgende uiteenzettingen is in het bijzonder rekening gehouden met de gegevens welke betrekking hebben op insecten, spinnen en mijten.

I. Overzicht van de publicaties van de Internationale Commissie van 1946 tot en met Juni 1948.

Sinds de vorige opgave zijn verschenen :

Herdrukken met aanvullend commentaar van de Opinions 12—16, welke geen van alle handelen over onderwerpen op entomologisch gebied.

Opinions 171—181 (met betrekking tot onderwerpen welke ter sprake kwamen op het XIIe Internationale Zoölogen Congres te Lissabon in 1935), 193 en 194.

Declarations zijn er na de 12 welke in het vorige artikel werden vermeld niet verschenen.